Panevėžio apygardos teismo nutartis

2019-01-03, bylos Nr. 2A-60-425/2019

Teismas: Panevėžio apygardos teismas
Dokumentas: Nutartis
Data: 2019-01-03
Bylos Nr.: 2A-60-425/2019
Teisminio proceso Nr.: 2-68-3-11081-2017-0
Bylos rūšis: civilinė byla

Pirmosios instancijos teismo Civilinė byla Nr. 2A-60-425/2019.

teisėjas Žilvinas Terebeiza Teisminio proceso Nr. 2-68-3-11081-2017-0.

Procesinio sprendimo kategorijos: (S) 2.1.6.3.; 2.1.6.5.; 3.3.1.20.
PANEVĖŽIO APYGARDOS TEISMAS
NUTARTIS
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2019 m. sausio 3 d.

Panevėžys

Panevėžio apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjas Laimantas Misiūnas, veikdamas Vilniaus apygardos teismo vardu,

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal ieškovo M. R. apeliacinį skundą dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. spalio 25 d. sprendimo civilinėje byloje Nr. 2-17450-934/2017 pagal ieškovo M. R. ieškinį atsakovui Vilniaus rajono (duomenys neskelbtini)-ojo notarų biuro notarui T. P. V., tretiesiems asmenims, nepareiškiančiam savarankiškų reikalavimų, – uždaroji akcinė bendrovė (toliau – UAB) „Soscredit“, antstoliui G. B. dėl vykdomojo įrašo panaikinimo.

Aprašomoji dalis

Teismas nustatė:

I. Ginčo esmė

1. Patikslintu ieškiniu ieškovas M. R. pirmosios instancijos teismo prašė pripažinti negaliojančiu Vilniaus rajono (duomenys neskelbtini)-ojo notarų biuro notaro T. P. V. 2015-08-26 išduotą Vykdomąjį įrašą Nr. (duomenys neskelbtini) nuo išdavimo momento, kaip išduotą įstatymo nustatyta tvarka nepatvirtinto paprastojo vekselio kopijos pagrindu, bei priteisti bylinėjimosi išlaidas.

2. Nurodė, kad 2015-08-26 ieškovas išdavė UAB „Soscredit“ paprastąjį neprotestuotiną vekselį 913,00 Eur sumai, tikslu užtikrinti skolos sumokėjimą už komunalines paslaugas, tačiau notaro išduotas Vykdomasis įrašas pažeidžia Lietuvos Respublikos įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo (toliau – ĮPVĮ) 55 straipsnio 1 dalies 3 punkto nuostatas, t. y. vekselis nebuvo pateiktas apmokėjimui. Be to, ieškovas dalimis buvo sumokėjęs skolą, o UAB „Soscredit“ elgėsi nesąžiningai – kreipėsi į notarą dėl vykdomojo įrašo išdavimo bei neinformavo notaro apie skolos sumokėjimą.

3. Vykdomasis įrašas negalėjo būti išduotas ir dėl to, kad vekselio turinys buvo taisytas, t. y. pataisytas

valiutos kodas, taip pat įžvelgtinas vekselio turinio ydingumas, nurodant netikslius išieškomos sumos dydžius. Susiklosčiusioje situacijoje vekselis pirmiausia turėjo būti pateiktas apmokėjimui, o pamačius, jog suma apmokėta, UAB „Soscredit“ vekselį turėjo grąžinti skolininkui. Nepaisant to, trečiasis asmuo kartu su prašymu notarui nepateikė įrodymų, jog yra pranešta vekselio davėjui apie jo nepamokėjimą, o be to, ieškovo įsitikinimu, notarui buvo pateikta nepatvirtinta vekselio kopija.

II. Pirmosios instancijos teismo procesinio sprendimo esmė

4. Vilniaus apylinkės teismas 2017 m. spalio 25 d. sprendimu ieškinį atmetė, priteisė iš ieškovo trečiojo asmens patirtas bylinėjimosi išlaidas bei išlaidas, susijusias su procesinių dokumentų įteikimu, valstybės naudai; išsprendė byloje taikytų laikinųjų apsaugos priemonių galiojimo klausimą.

5. Pirmosios instancijos teismas sprendė, kad ieškovo nurodytos aplinkybės nesudaro pagrindo panaikinti Vykdomojo įrašo bei konstatuoti notaro veiksmų neteisėtumą. Šiuo atveju tarp UAB „Soscredit“ ir ieškovo susiklostę prievoliniai teisiniai santykiai, jų įsipareigojimų apimtis bei vykdymo klausimai nėra šios bylos nagrinėjimo dalykas. Šioje byloje ieškovas nereiškė reikalavimo dėl vekselio pripažinimo negaliojančiu, nors tiek šalys, tiek teismas atkreipė ieškovo dėmesį dėl ieškinio dalyko neatitikimo ieškinio pagrindui bei papildomai teismas siūlė pasirūpinti tinkamu atstovavimu. Kita vertus, teisės aktai nenumato notarui pareigos tikrinti vekselio turėtojo reikalavimo pagrįstumą. Notaras, priimdamas prašymą, patikrina, ar vekselį ar čekį pateikiantis asmuo yra teisėtas jo turėtojas ar jo įgaliotas asmuo; vekselis ar čekis sudarytas pagal įstatymo reikalavimus; vekselis ar čekis užprotestuotas pagal Vekselių ir čekių protestavimo taisykles arba vekselio ar čekio turėtojas yra atleistas nuo pareigos įforminti protestą (Notarų vykdomųjų įrašų atlikimo tvarkos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999-09-13 nutarimu Nr. 988 (toliau – Tvarkos aprašas), 6 punktas). Duomenų, kurių pagrindu teismas galėtų daryti išvadą, jog notaras, priimdamas prašymą, pažeidė Tvarkos aprašo 6 punkto reikalavimus, ieškovas nepateikė.

6. Skundžiamame sprendime pirmosios instancijos teismas nurodė, kad byloje nustatyta, jog UAB „Soscredit“ išsiuntė ieškovui 2015-09-30 reikalavimą dėl paprastojo vekselio apmokėjimo bei 2015-10-05 pranešimą apie paprastojo neprotestuotino vekselio apmokėjimą, taip pat pateikė šiuos duomenis notarui. Duomenų, jog pranešimai nebūtų pasiekę adresato ieškovas nepateikė, o net ir tuo atveju, jeigu adresatas nepriėmė siunčiamos korespondencijos, išsiuntimas jo nurodytu adresu laikomas tinkamu įteikimu. Kartu teismas pažymėjo, kad ieškovo nurodytos aplinkybės taip pat nesudaro pagrindo panaikinti vykdomąjį įrašą. Viena vertus, ieškovo elgesys, kuomet teismo posėdyje iš esmės keliami nauji argumentai, nepateikiant duomenų, ar pats ieškovas kreipėsi į vykdomąjį įrašą vykdantį antstolį, siekiant išsiaiškinti, ar jam nėra pateiktas Vekselio originalas, nesuderinamas su proceso operatyvumu bei turi sąmoningo proceso vilkinimo požymių, siekiant vilkinti priverstinio vykdymo procesą, juo labiau kad ieškovo pasyvumas bei sąmoningas veikimas prieš teisingą ir greitą bylos išnagrinėjimą taip pat konstatuotas Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017-09-18 nutartyje. Kita vertus, nėra pagrindo abejoti atsakovo atstovo paaiškinimais, jog vykdomojo įrašo antras egzempliorius bei Vekselio originalas pateiktas kreditoriui tolimesniam priverstiniam vykdymui. Aplinkybę, jog antras egzempliorius buvo pateiktas kreditoriui, patvirtina pačiame Vykdomajame įraše nurodyta aplinkybė, jog jis sudaromas dviem egzemplioriais bei ieškovo pateiktas Vykdomasis įrašas, kuriame nurodyta, jog tai yra „antrasis egzempliorius“ bei pridėta Vekselio kopija, o pirmasis egzempliorius, saugotas notarų biure, pateiktas trečio asmens – notaro. Be to, nagrinėjamu atveju, ieškovas iš esmės neginčijo fakto, jog pasirašė Vekselį 913,00 Eur sumai. Pats ieškovas ieškinyje pripažino, jog pasirašė Vekselį, siekiant užtikrinti mokėjimą už komunalines paslaugas bei pateikė jo kopiją teismui.

7. Ieškovo samprotavimai apie tai, kad vykdomasis įrašas neturėtų būti išduotas dėl to, kad jame ranka ištaisytas valiutos kodas, taip pat nesudaro pagrindo panaikinti vykdomojo įrašo, kadangi pats ieškovas iš esmės neneigia

aplinkybės, jog pasirašė vekselį jame nurodytai 913,00 Eur sumai.

III. Apeliacinio skundo ir atsiliepimų į jį teisiniai argumentai

8. Apeliaciniu skundu ieškovas M. R. prašo panaikinti Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017-10-25 sprendimą ir bylą grąžinti pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo.

9. Nurodo, kad pirmosios instancijos teismo sprendimas yra neteisėtas ir nepagrįstas. Priimdamas skundžiamą sprendimą pirmosios instancijos teismas nenustatė, ar trečiasis asmuo notarui pateikė kartu su 2016-03-24 prašymu 2015-08-26 paprastojo vekselio kopiją ar vekselio originalą, t. y. byloje nėra jokių tą patvirtinančių įrodymų, dėl ko šios aplinkybės sudaro pagrindą panaikinti skundžiamą sprendimą ir bylą grąžinti iš naujo nagrinėti pirmosios instancijos teisme tokiu būdu ieškovui suteikiant galimybę ir terminą tinkamai suformuluoti savo reikalavimus bei įtraukti į bylą tinkamas šalis, kadangi ieškovas nagrinėjant bylą pirmosios instancijos teisme buvo apgautas teisininkės, kuri neturėjo teisės atstovauti ieškovo teismo posėdžiuose, apie ką ieškovas sužinojo tik po to, kai jam buvo paskirta bauda už proceso vilkinimą.

10. Ieškovo vertinimu, pirmosios instancijos teismas galėjo pakeisti netinkamą bylos šalį tinkama, tačiau to nepadarė. Kita vertus, ieškovas buvo susirūpinęs tinkamo atstovo pasirinkimu bei jam skirta bauda, dėl ko nebuvo patikslinti ieškinio reikalavimai bei nurodytos tinkamos šalys. Apelianto vertinimu, nagrinėjamu atveju egzistuoja absoliutūs sprendimo negaliojimo pagrindai, numatyti Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 329 straipsnio 2 dalies 2 punkte bei 3 dalies 1 punkte, kadangi civilinė byla buvo išnagrinėta nedalyvaujant trečiajam asmeniui – antstoliui G. B., kuris negalėjo išdėstyti pozicijos dėl ginčo.

11. Kartu ieškovas nurodo, jog byloje nėra ištirtos visos svarbios aplinkybės, kadangi antstolis išieškojo vekselio sumą su papildomomis išlaidomis du kartus, o pirmosios instancijos teismas bylą išnagrinėjo negavęs duomenų iš antstolio apie iš ieškovo išieškotas pinigų sumas.

12. Apeliantas nurodo ir tai, kad byloje esantys rašytiniai įrodymai patvirtina, kad notarui buvo pateiktas tik vekselio nuorašas (notarine tvarka nepatvirtinta kopija), o tai neatitinka įstatymo reikalavimų bei kartu sudaro pagrindą pirmosios instancijos teismo sprendimą naikini ir bylą grąžinti nagrinėti iš naujo.

13. Atsiliepimu atsakovas Vilniaus rajono (duomenys neskelbtini)-ojo notarų biuro notaras T. P. V. prašo ieškovo apeliacinį skundą atmesti, kaip nepagrįstą, skundžiamą pirmosios instancijos teismo sprendimą palikti nepakeistą bei priteisti patirtas bylinėjimosi išlaidas.

14. Nurodo, kad ieškovas pareikštu ir vėliau patikslintu ieškininiu reikalavimu siekė įrodyti, kad vykdomasis įrašas turi būti panaikintas, kadangi yra atliktas nesilaikant teisės aktų reikalavimų. Tačiau, kaip pagrįstai sprendė pirmosios instancijos teismas, atliekant vykdomąjį įrašą teisės aktų pažeidimų nustatyta nebuvo. Tokią išvadą leidžia daryti ir prašomi apeliacinės instancijos teisme priimti dokumentai, patvirtinantys, kad vekselio bei vykdomojo įrašo originalai buvo pateikti antstoliui. Kartu atsiliepime nurodoma, kad netinkamas ir priešingas greitam bei teisingam bylos išnagrinėjimui ieškovo procesinis elgesys buvo konstatuotas proceso pirmosios instancijos teisme metu, o be to ieškovo elgesys, net ir pasikeitus jo atstovei išliko toks pats reikalavimas.

Motyvuojamoji dalis

Teismas konstatuoja:

Apeliacinis skundas atmetamas, skundžiamas pirmosios instancijos teismo sprendimas paliekamas nepakeistas (CPK 326 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos bylos aplinkybės, teisiniai argumentai ir išvados

15. Bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka ribas sudaro apeliacinio skundo faktinis ir teisinis pagrindas bei absoliučių sprendimo negaliojimo pagrindų patikrinimas (CPK 320 straipsnio 1 dalis).

16. Iš byloje esančių duomenų matyti, kad ieškovas M. R. 2015-08-26 išdavė UAB „Soscredit" paprastą neprotestuotiną vekselį 913,00 Eur sumai (toliau – Vekselis) (1 t., 90 b. l.). UAB „Soscredit" išsiuntė ieškovui 2015-09-30 reikalavimą dėl paprastojo vekselio apmokėjimo bei 2015-10-05 Pranešimą apie paprastojo neprotestuotino vekselio neapmokėjimą (1 t., 95 – 99 b. l.). UAB „Soscredit" 2016-03-24 kreipėsi į notarą dėl vykdomojo įrašo išdavimo (1 t., 89 b. l.), dėl ko 2016-03-24 notaras išdavė vykdomąjį įrašą (1 t., 88 b. l.). Ieškovas tiek pirminiu, tiek patikslintu ieškiniu iš esmės prašė panaikinti notaro atliktą vykdomąjį įrašą, nurodydamas, kad yra įvykdęs prievolę ir apmokėjęs vekselį, dėl ko vykdomais įrašas išduotas nepagrįstai. Pirmosios instancijos teismas skundžiamu sprendimu vertino, jog ieškovas neįrodė, kad vykdomasis įrašas išduotas pažeidžiant teisės aktų nuostatas, dėl ko turėtų būti naikinamas. Apeliacinės instancijos teismas su tokiu vertinimu visiškai sutinka.

17. Pirmiausia pažymėtina, jog CPK 5 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas teisminės gynybos prieinamumo principas užtikrina kiekvienam asmeniui, manančiam, kad jo teisės yra pažeistos, teisę kreiptis į teismą, kad būtų apginta pažeista ar ginčijama jo teisė ar įstatymo saugomas interesas. Dispozityvumo principas (CPK 13 straipsnis) nustato civilinio proceso dalyviams teisę laisvai disponuoti jiems priklausančiomis procesinėmis teisėmis. Taigi pagal civiliniame procese galiojančius teisės į pažeistų teisių teisminę gynybą ir dispozityvumo principus kiekvienas asmuo yra laisvas apsispręsti, ar ginti savo pažeistas teises teisme, o jeigu ginti, tai pasirinkti savo elgesio modelį, kaip ir kokia apimtimi tai daryti, t. y. nustatyti pažeistų teisių gynimo ribas.

CPK 135 straipsnio 1 dalis nurodo, kad teismui teikiamas ieškinys turi atitikti bendruosius reikalavimus, keliamus procesinių dokumentų turiniui. Ieškinyje, be kita ko, privalo būti nurodytos aplinkybės, kuriomis ieškovas grindžia savo reikalavimą (faktinis ieškinio pagrindas, kadangi teisinio ieškinio pagrindo nustatymas yra teismo prerogatyva), ir ieškovo reikalavimas (ieškinio dalykas). Pagal bendrąją įrodinėjimo pareigos taisyklę, ką pagrįstai nurodė pirmosios instancijos teismas, kiekviena šalis turi įrodyti tas faktines aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus ar atsikirtimus, išskyrus įstatymu nustatytus atvejus, kai aplinkybių, kuriomis remiamasi, nereikia įrodinėti (CPK 178 straipsnis). Teismas, neperžengdamas ieškiniu apibrėžtų bylos nagrinėjimo ribų (jei jų peržengti nereikalauja viešasis interesas), tiria šalių pateiktus įrodymus, juos vertina ir, atlikęs tarp šalių susiklosčiusių santykių teisinį kvalifikavimą, sprendžia dėl atsakovui pareikšto reikalavimo pagrįstumo bei priima dėl jo sprendimą.

18. Nagrinėjamu atveju iš byloje esančių duomenų matyti, jog ieškovo reikalavimas buvo suformuluotas konkrečiai dėl notaro atlikto vykdomojo įrašo panaikinimo, kuris, anot ieškovo, buvo atliktas neteisėtai. Taigi būtent ieškovas, kuriam pirmosios instancijos teismo buvo pasiūlyta pasirūpinti profesionaliu atstovavimu bei dėl to buvo atidėtas civilinės bylos nagrinėjimas (1 t., 108 b. l.), iš esmės viso proceso metu buvo atstovaujamas profesionalaus teisininko (1 t., 126 – 127, 126 – 132 b. l.) ir pasirinko būtent tokį savo galimai pažeistų teisių gynimo būdą . Pirmosios instancijos teismas dar 2017-03-23 nutartimi, kuria nustatė terminą ieškinio trūkumams pašalinti, pasiūlė ieškovui spręsti klausimą dėl atsakovo tinkamumo (1 t., 33 – 33 b. l.), o aplinkybė dėl netinkamo atsakovo pakeitimo tinkamu buvo išdėstyta ir pirmosios instancijos teismui pateiktame atsiliepime (1 t., 79 – 80 b. l.). Atsižvelgiant į tai, apeliacinės instancijos teismas neturi pagrindo vertinti, kad ieškovui buvo apribotos ar suvaržytos teisės pasirūpinti tinkamu atstovavimu ar gauti tinkamą teisinę pagalbą. Šiuo atveju net ir pasikeitus ieškovo atstovei, ieškinio reikalavimai iš esmės pasiliko tokie patys, o prašymo dėl netinkamo atsakovo pakeitimo tinkamu gauta nebuvo.

19. Kita vertus, priešingai nei nurodoma apeliaciniame skunde, pirmosios instancijos nagrinėjamu atveju teismas neturėjo nei teisės, nei pareigos savo iniciatyva pakeisti netinkamą šalį tinkama. Pažymėtina, kad pagal

CPK 45 straipsnio, reglamentuojančio netinkamos šalies pakeitimą tinkama, 1 dalį teismas, bylos nagrinėjimo metu nustatęs, kad ieškinys pareikštas ne tam asmeniui, kuris turi pagal ieškinį atsakyti, gali vienos iš šalių motyvuotu prašymu, nenutraukdamas bylos, pakeisti pradinį atsakovą tinkamu atsakovu. To paties straipsnio 3 dalyje nustatyta, jog jeigu ieškovas nesutinka, kad atsakovas būtų pakeistas kitu asmeniu, teismas nagrinėja bylą iš esmės. Aiškindamas ir taikydamas šias teisės normas, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra nurodęs, kad pagal šios teisės normos prasmę prašyti pakeisti netinkamą šalį (tiek ieškovą, tiek atsakovą) gali bet kuri šalis, taip pat šis pakeitimas gali įvykti ir teismo iniciatyva; tačiau bet kuriuo atveju netinkamos šalies pakeitimas gali įvykti tik sutinkant ieškovui (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-465/2006).

20. Nagrinėjamu atveju ieškovas, kaip jau minėta pirmiau, buvo atstovaujamas profesionalių teisininkų, o pirmosios instancijos teismas bei atsakovas buvo išdėstęs aplinkybes dėl netinkamo atsakovo pakeitimo tinkamu, tačiau, net ir pasikeitus ieškovo atstovei, nebuvo gauta jokių prašymų dėl netinkamos šalies pakeitimo tinkama, dėl ko nėra pagrindo vertinti, kad ieškovas siekė ar bent sutiko su atsakovo pakeitimu nagrinėjamoje byloje. Toks tik apeliaciniame skunde išdėstytas reikalavimas, dėl kurio, anot ieškovo, civilinė byla turėtų būti grąžinama iš naujo nagrinėti pirmosios instancijos teisme, neužtikrina nei proceso ekonomiškumo, nei koncentracijos principų, juo labiau kad apeliacinės instancijos teismo paskirtis yra pirmosios instancijos teismo priimtų procesinių sprendimų teisėtumo bei pagrįstumo įvertinimas, o teisė reikšti naujus reikalavimus yra ribota. Papildomai pažymėtina, kad iš apeliacinio skundo turinio matyti, jog apeliantas siekia, jog aptariama civilinė byla butų nagrinėjama iš naujo pirmosios instancijos teisme, tačiau akivaizdu, jog ieškovas siekia ginčyti nebe vykdomąjį įrašą, o patį Vekselį bei ieškinį reikšti kitam atsakovui visiškai kitu teisės normų pagrindu, dėl ko būtų keičiamas ir ieškinio dalykas, ir pagrindas, o tai patvirtina, jog yra sąlygos savarankiškos civilinės bylos nagrinėjimui.

21. Vertindamas apeliacinio skundo argumentus, susijusius su vykdomojo įrašo atlikimo teisėtumu bei Vekselio originalo notarui pateikimu, apeliacinės instancijos teismas pritaria skundžiamame sprendime išdėstytiems argumentams. Išties, išnagrinėjus bei įvertinus byloje esančius įrodymus, nėra pagrindo spręsti, kad notarui atliekant vykdomąjį įrašą buvo nesilaikyta Tvarkos aprašo nuostatų, įskaitant ir susijusių su tinkamu ieškovo informavimu dėl Vekselio apmokėjimo, ar kad buvo padaryta kitokių teisės aktų pažeidimų. Jokių konkrečių nuostatų, kurios buvo pažeistos ar kurių buvo nesilaikyta, iš esmės nenurodė ir pats ieškovas viso civilinės bylos nagrinėjimo pirmosios instancijos teisme metu. Ieškovo nurodytos aplinkybės, susijusios su piniginių lėšų sumokėjimu bei Vekselio įvykdymu, kaip pagrįstai nurodė pirmosios instancijos teismas, nėra susiję su ieškovo pareikštu reikalavimu, kadangi ieškovo ir notaro, atlikusio vykdomąjį įrašą, nesieja jokie prievoliniai santykiai, o ieškovas nagrinėjamoje byloje išties nereiškė reikalavimo dėl Vekselio pripažinimo negaliojančiu. Taigi nagrinėjamu atveju pirmosios instancijos teismas tinkamai vertino byloje esančius įrodymus bei padarė pagrįstą išvadą, jog nagrinėjamu atveju nėra įrodyta, kad notaras, atlikdamas aptariamą vykdomąjį įrašą, būtų pažeidęs teisės aktų nuostatas, dėl kurių toks vykdomasis įrašas galėtų būti pripažįstamas negaliojančiu.

22. Apeliacinės instancijos teismas taip pat atmeta apeliacinio skundo argumentus, susijusius su neva pirmosios instancijos teismo nenustatytomis aplinkybėmis dėl Vekselio originalo. Pabrėžtina, kad skundžiamame sprendime pirmosios instancijos teismas išsamiai išdėstė ir aptarė, jog nagrinėjamu atveju nėra pagrindo abejoti atsakovo atstovo paaiškinimais, jog vykdomojo įrašo antras egzempliorius bei Vekselio originalas pateiktas kreditoriui tolimesniam priverstiniam vykdymui, juo labiau kad iš byloje esančių duomenų turinio matyti, kad antras egzempliorius išties buvo pateiktas kreditoriui – notaro atliktame vykdomajame įraše nurodyta aplinkybė, jog jis sudaromas dviem egzemplioriais, o pirmasis egzempliorius, saugomas notarų biure (1 t., 88 b. l.). Kita vertus, kaip pagrįstai nurodė pirmosios instancijos teismas, ieškovas ne tik kad reikalavimo dėl Vekselio originalumo nekėlė ieškinyje, tačiau ir praktiškai neginčijo fakto, jog pasirašė Vekselį 913 Eur sumai,

dėl ko apeliacinės instancijos teismas neturi pagrindo nesutikti su skundžiamame sprendime išdėstytomis išvadomis bei abejoti dėl notarui pateikto Vekselio originalumo.

23. Kartu apeliacinės instancijos teismas atmeta ir apeliaciniame skunde išdėstytus argumentus, susijusius su neva egzistuojančiais absoliučiais sprendimo negaliojimo pagrindais, jog teismas nusprendė dėl į bylą neįtrauktų asmenų materialinių teisių ir pareigų, o taip pat jog išnagrinėjo bylą, kai nebuvo vieno iš dalyvaujančių byloje asmenų. Pažymėtina, kad teismų praktikoje nurodyta, jog absoliutus teismo sprendimo negaliojimo pagrindas yra ne visais atvejais, kai teismas neįtraukia į procesą visų teisinį suinteresuotumą turinčių asmenų, bet tik tais, kai tai susiję su įstatyme nustatytais padariniais – sprendimu turi būti nuspręsta ir dėl tokių asmenų materialiųjų teisių ir pareigų. Nusprendimas suprantamas kaip teisių ir pareigų asmeniui nustatymas, pripažinimas, pakeitimas, panaikinimas ar kitoks nusprendimas, kuris turi įtakos neįtraukto dalyvauti byloje asmens teisinei padėčiai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-159/2007; kt.). Tai savo ruožtu reiškia, kad aukštesnės instancijos teismas gali panaikinti žemesnės instancijos teismo sprendimą CPK 329 straipsnio 2 dalyje 2 punkte nustatytu pagrindu tik nustatęs ir įvardijęs, kaip konkrečiai teismo sprendimu buvo paveikta neįtraukto į procesą asmens teisinė padėtis ir kokias įstatymo nustatytas teisines pasekmes teismo sprendimas sukėlė (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-265/2008; kt.). Spręsdamas dėl trečiojo asmens, nepareiškiančio savarankiškų reikalavimų, procesinio statuso pripažinimo, teismas visais atvejais turi identifikuoti materialinį teisinį santykį, kuris tą asmenį sieja su ginčo šalimis, ir materialiosios teisės normą, kurioje nustatytos galimos teismo sprendimo pasekmės trečiojo asmens teisėms ir pareigoms (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-391/2009; kt.).

24. Nagrinėjamu atveju akivaizdžiai matyti, kad pirmosios instancijos teismas dar 2017-09-18 teismo posėdžio metu nutarė trečiąjį asmenį antstolį G. B. pašalinti iš bylos, kadangi civilinės bylos išsprendimas neturi įtakos materialinėms antstolio teisėms ir pareigoms. Dėl tokio pirmosios instancijos teismo procesinio sprendimo ieškovas ar jo atstovė kreipęs nebuvo, kas leidžia vertinti, kad ir pats ieškovas sutiko su vertinimu, jog vykdomojo įrašo panaikinimo klausimo sprendimas neturi įtakos antstolio materialinėms teisėms ir pareigoms. Šiuo atveju vykdomojo įrašo atlikimo teisėtumo klausimas nėra niekaip susijęs su ieškovo pasirašyto Vekselio suma, prisiimtais įsipareigojimais ar jų įvykdymo apimtimi. Atsižvelgiant į tai, apeliacinės instancijos teismas neturi pagrindo vertinti, kad nagrinėjamu atveju egzistuoja apelianto nurodyti absoliutūs pirmosios instancijos teismo sprendimo negaliojimo pagrindai, juo labiau kad ieškovas išties nepagrindė, kokią įtaką antstolio materialinėms teisėms ir pareigoms turi nagrinėjama civilinė byla.

25. Papildomai apeliacinės instancijos teismas pažymi, jog aplinkybė, kad antstolis į bylą nebuvo pateikęs pirmosios instancijos teismo reikalautų duomenų, kaip pagrįstai nurodoma skundžiamame sprendime, neturi įtakos sprendžiant klausimą ieškininio reikalavimo pagrįstumo klausimą, t.y. neturi įtakos vykdomojo įrašo atlikimo teisėtumui, dėl ko duomenų apie iš ieškovo išieškotas pinigines sumas pagal aptariamą vykdomąjį įrašą nebuvimas neturi įtakos sprendžiant ieškinio pagrįstumo klausimą.

26. Kiti apeliacinio skundo argumentai neturi įtakos skundžiamo sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų apeliacinės instancijos teismas nepasisako. Pažymėtina, jog teismų praktikoje laikomasi nuostatos, kad teismo pareiga pagrįsti priimtą procesinį spendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną argumentą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos nutartys civilinėse bylose Nr. 3K-7-38/2008; Nr. 3K-3-252/2010; Nr. 3K-3-107/2010 ir kt.).

27. Taigi, atsižvelgdamas į virš išdėstytas aplinkybes, apeliacinės instancijos teismas sprendžia, kad priimdamas skundžiamą sprendimą pirmosios instancijos teismas tinkamai vertino byloje esančius įrodymus bei taikė procesinės teisės nuostatas, o taip pat nepadarė jokių esminių pažeidimų, leidžiančių naikinti ar keisti

skundžiamą procesinį sprendimą. Tam pagrindo nesudaro ir apeliaciniame skunde išdėstyti kiti, plačiau neaptariami, argumentai, dėl ko pirmosios instancijos teismo sprendimas paliekamas nepakeistas, o apeliacinis skundas atmetamas (CPK 326 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

28. Atsižvelgiant į tai, kad ieškovo apeliacinis skundas yra atmetamas, iš ieškovo atsakovui Vilniaus rajono (duomenys neskelbtini)-ojo notarų biuro notarui T. P. V. priteisiamos 250 Eur dydžio teisinės pagalbos išlaidos, patirtos apeliacinės instancijos, kurios nėra neproporcingos bei atitinka Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 1R-85 patvirtintose rekomendacijose rekomenduojamus dydžius (CPK 88 straipsnio 1 dalies 6 punktas, 93 straipsnio 1 dalis, 98 straipsnis).

29. Pagal CPK 314 straipsnį, apeliacinės instancijos teismas atsisako priimti naujus įrodymus, kurie galėjo būti pateikti pirmosios instancijos teisme, išskyrus atvejus, kai pirmosios instancijos teismas nepagrįstai juos atsisakė priimti ar kai šių įrodymų pateikimo būtinybė iškilo vėliau. Kartu su atsiliepimu į apeliacinį skundą atsakovas pateikė antstolio G. B. 2017-11-29 patvarkymą dėl vykdomosios bylos užbaigimo ir vykdomojo dokumento grąžinimo/persiuntimo, vykdomojo įrašo (antro egzemplioriaus) kopiją, paprastojo vekselio, pasirašyto ieškovo M. R., kopiją. Tačiau pateikti duomenys nedaro įtakos byloje esančių įrodymų teisiniam vertinimui bei neturi esminės reikšmės teisingo sprendimo priėmimui, dėl ko atsakovo kartu su apeliaciniu skundu pateiktus dokumentus atsisakoma priimti.

Rezoliucinė dalis

Teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Civilinio proceso kodekso 326 straipsnio 1 dalies 1 punktu,

nutaria:

Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. spalio 25 d. sprendimą palikti nepakeistą.

Priteisti iš ieškovo M. R., asmens kodas (duomenys neskelbtini) atsakovo Vilniaus rajono (duomenys neskelbtini)-ojo notarų biuro notaro T. P. V. naudai 250 Eur (du šimtus penkiasdešimt eurų) teisinės pagalbos išlaidų apeliacinės instancijos teisme.

teisėjas Laimantas Misiūnas